

Zaterdag 16 oktober 1915 – ochtendeditie

Het is nu ruim een jaar geleden, dat de Belgische regering Oostende moest verlaten, waar zij zich na de overgave van Antwerpen heen begeven had, en naar Havre ging, om er de gastvrijheid te aanvaarden, die Frankrijk haar aanbood. De *Matin* heeft deze gelegenheid aangegrepen om van de leden der regering een oordeel te vragen over de Franse hulpvaardigheid. De ministers Beyens, Berryer, Cooreman, Schollaert hebben een antwoord gezonden.

Zaterdag 16 oktober 1915 – avondeditie

Uit België.

Londen, 16 oktober. De Amerikaanse gezant te Londen heeft het departement van buitenlandse zaken ervan verwittigd dat mej. Edith Cavell, voorheen hoofd van een school te Brussel, de 13^e II. is terechtgesteld, na ter dood te zijn veroordeeld.

Naar men verneemt was zij beschuldigd, gevluchte Franse en Duitse soldaten en Belgen van de militaire leeftijd een onderkomen te hebben verschaft, en bij de vlucht behulpzaam te zijn geweest, om hen in staat te stellen zich bij hun krijgsmacht te velde aan te sluiten.

Voor zover het departement van buitenlandse zaken wist, werd mej. Cavell niet vervolgd wegens enig geval van spionage.

Bij een gevecht in Noord-Frankrijk of België – de juiste plaats wordt niet medegedeeld; maar het was aan het Britse front – schijnt zich de volgende episode te hebben afgespeeld. Acht bommenwerpers, behorende tot een bekend regiment, verlieten op een avond hun loopgraaf, doch waren bij het aanbreken van de dag nog niet

teruggekeerd. Het was een barre nacht geweest, pikdonker, koud als in het noorden en met een regen, die in zijn felheid aan de tropen herinnerde. Toen het later in de morgen werd, begonnen de achtergeblevenen in de loopgraaf hoe langer hoe meer ongerust te worden bij het denkbeeld dat hun makkers ergens buiten gewond en stervend, of toch minstens lijdend in de modder lagen te wachten. Daar het volle dag was, en de Duitse scherpschutters in de tegenovergelegen loopgraaf op de loer lagen, kon er zelfs niet aan worden gedacht, dat een Engelse soldaat zijn hoofd boven de verschansing zou uitsteken om eens goed rond te kijken. De rooms katholieke priester, die het regiment vergezelde, vroeg nu vergunning om te gaan kijken, om in ieder geval te trachten mogelijke lijken te zoeken en de gesneuvelden te identificeren. Zijn verzoek werd, na enige aarzeling, toegestaan, en de priester, in ambtsgewaad en met een kruisbeeld in de hand, verliet de loopgraaf. De Engelse soldaten volgden vol angst zijn bewegingen in de periscoop, terwijl hij langzaam de Duitse linie naderde. Geen schot werd op hem gelost. Plotseling zag men hem, nabij de prikkeldraadversperring der Duitsers, neerknielen en bidden. Na een pauze keerde hij met kalme, vaste stap naar de Engelse loopgraaf terug. Hij bracht vier identiteitsplaatjes mee en vertelde, dat de Duitsers vier kakipetten op geweren boven de loopgraaf hadden gehouden om aan te duiden, dat de andere vier Engelse soldaten zich als gevangenen in hun handen bevonden.

Onderscheidingen in het Belgische leger.

Wij ontlenen het volgende aan De (Belgische) Legerbode:

Zijn benoemd tot ridders in de Orde van Leopold II: de soldaten der infanterie M. Thone, L. Maes en J. Kelderman; de sergeanten der infanterie; A. Willems, J. Bughin, en de 1^e sergeant-majoor der infanterie: E. Javaux; de korporaals der infanterie: P. Janssens en A.

Magis; de soldaat der artillerie K. Vandenborre; de soldaat der infanterie A. Tack.

Ontvingen het militair ereteken der 2^e klasse: de soldaten der infanterie D. Claeys, L. Charlier, J. de Boeck, J. Herman, J. Troch, J. Renneboog, L. Prim, E. Paradoms, S. Mattens, J. Peeters, R. Miller en D. de Meersman; de brigadier der artillerie Purnel; de 1^e wachtmeester van het V.K. Mallissoux; de soldaten der infanterie V. Gillet en L. Massin; de sergeant der infanterie E. Martin; de soldaten der infanterie J. Everaerts en K. Block; de korporaal der infanterie Frickx; de soldaat der artillerie Cops; de soldaat der genie V. Laguerre; de sergeant-foerier der infanterie A. Zeques; de soldaten der infanterie M. Kindt, F. van Linde en P. Buxant.

In 1914, in het begin van de oorlog, werd door een der grote huizen in Rotterdam een aangetekende brief gezonden aan het Belgische consulaat te Maastricht. Deze brief was bestemd voor een persoon te Chaudfontaine. Toen kon men nog gemakkelijk in en uit België en ook brieven konden nog worden meegenomen.

Er vervoegde zich weldra iemand op het consulaat met een lijst van adressen van personen, voor wie hij de brieven kwam afhalen en daarop was ook de naam van de heer uit Chaudfontaine. De brief werd meegegeven, en nu eerst is uitgekomen, dat de brief, die 6000 F bevatte, nooit zijn bestemming heeft bereikt.

De persoon, die de brief meenam, is echter niet bekend.